

Kjøbenhavnsposten.

Redigeret af J. F. Giödwad.

Udgiven og forlagt af A. P. Liunge.

12te Aarg.

Onsdagen d. 24. October 1838.

N° 293.

Forsendes, ifølge Kongelig allernaadigt Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Kyheds-Post.

Kjøbenhavn, den 24de October 1838. — Skaar imatriculeredes som academiske Borgere de Studerende, som i denne Maaned have underkastet sig examen artium. Handlingen foregik i Consistorii Sal og indleedes ved en fion og hjertelig Tale af den fungerende Rector, Professor Clausen. — Resultatet af den tilendbragte Examen var i det Hele bedre, end forrige Aar, hvilket vil erkjendes af nedenstaaende Fremstilling af hovedkarakterne for begge Aar.

1837.

Fra Skolerne	1 lpc.	63 l.	40 h.	il.	
Privatister		5	38		4 nc. 1 im.

Tilsammen 1 lpc. 68 l. 78 h. il. 4 nc. 1 im.

1838.

Fra Skolerne	2 lpc.	75 l.	41 h.	il.	
Privatister		17	35		2 nc. 2 im.

Tilsammen 2 lpc. 92 l. 76 h. il. 2 nc. 2 im.

Til Examen vare anmeldte	188
Fra Skoler og Instituter	123

hertil kommer Een fra Ddense Skole, som ifjor, efterat være examineret i de fleste Fag, ved en Nervesfeber hindredes fra at fuldende sin Examen; ifølge allerhøieste Tilladelse har han i Aar aflagt Prøve i de tre resterende Fag

Privatister	1
	65

Det hele Antal bliver saaledes 189

Af disse anmeldtes forinden Examen 5 fra Skolerne og 1 Privatist	6
1 Privatist udeblev uden Anmeldelse	1
For latin st Stil rejiceredes af de Demitterede 1 fra Skoler og 2 Privatister	3
5, af hvilke 2 formedelst Sygdom, forlode den mundlige Prøve	5

15

Den hele Examen underkastede sig saaledes

174

De fra Skolerne Dimitterede have bestaaet saaledes:

Nr. 1 fra Metropolitanskolen	1 lpc.	7 l.
2 — Kalborg Skole		8
3 — Horsens		1

Ove Rammel Schested.

1757—1838.

†

Du, som aldrig ham saae og aldrig hørte hans Tale,
Vid, at hans Afsyn var blidt, mildt og venligt hans Ord!
Du, som ei kiendte hans Aand, ei hoor den søgte sin Næring,
Hvor den søstet' sit Maal, hvad den har virket og skabt,
Vid, den var driftig og lys, da med Naturen den sysled',
Som, da i Manddommens Tid Staten den offred' sin Kraft!
Spørg den Krebs, hvoraf faa Colleger end er tilbage,
Den, hvis Styrer han var giennem en Række af Aar,
Spørg, ei Vennerne blot fra Mandens og Unglingens Dage,
Eller de Faa, som endnu Dldingen rakte sin Haand,
Og Du møder et Svar, af Høie og Lave bekræftet:
Uden Bram var hans Færd, Retfind leded' hans Fied,
Ei af Hovmodets Slør, af Fordommens Demon omtaaget,
Tidens Aand han forskod, glæded' sig tit ved dens Seier.
Men, slog og i hans Bryst et kærligt deeltagende Hjerte?
Spørg hans jamrende Slægt, spørg hver en sørgende Ven,
Spørg den Arme, som tit har beilet til Udlingens Medsynk,
Den, der i Stormandens Haand nedlagde Fremtidens Haab;
Hvor end Evne og Pligt ham negted' Hielpen at yde,
Venlige, trostende Ord mildned' det nødtvungne Nei.
Saadan slog Hjertet endnu, da selv han oprigtig erkjendte
Aandens Kraft til dens Kald svækket af Alderens Snee.
Ehi, Du som ei har kiendt den sidste Green af en Stamme,
Der paa Danmarks Grund fordem stod lærvig og stærk,
Naar Du læser hans Navn, saa veed Du nu, det er værdigt
Til en hæderlig Plads mellem vort Fædrelands Mænd.

— P. —

